

Naší pravou přirozeností je blaženost

Studijní průvodce VI.

Příběh pro inspiraci

Existence je *sat*. Moudrost je *čít*. Kombinace *sat* a *čít* uděluje *thrupti* (spokojenost vycházející z užívání si věcí). Tato blaženost je tak pravou přirozeností každé bytosti. Božství prostupuje vše uvnitř i vně. Vědomí Božské vůle přináší blaženost. Ale jen pár je schopno si to uvědomit.

Jednou tady byl člověk, který nebyl schopen nést své rodinné finanční potíže, a tak opustil domov. Později, poté co vydělal nějaké peníze, se rozhodl vrátit domů. Jeho mladší syn, který velmi miloval svého tátu, byl tak zasažen smutkem z oddělení od otce, že umřel. Předtím než došel otec do domovské vesnice, ukryl se před bouří v karavaně. Když usnul, měl sen, v kterém viděl sebe jako krále v paláci, jenž spí v královském loži. Užíval si luxusního života s mnoha služebníky a šesti královskými syny. Zatímco si užíval sen, byl náhle probuzen hromobitím. Divil se, co se stalo se všemi těmi věcmi, které viděl ve snu. Uvědomil si, že to celé byl sen a že zde není ani stopy po šesti synech.

Další ráno dorazil domů. Žena se rozplakala, když uviděla manžela. Na jednu stranu byla šťastná, že se manžel vrátil, na druhou byla naplněna smutkem z úmrtí syna. Manžel se zeptal: „Kde je náš syn?“ Odpověděla, že umřel, neschopen nést oddělení od otce. Muž byl ochromen. Nebyl smutný ani šťastný. Stál jako socha. Žena se zeptala: „Jak to že nejsi pohnut ztrátou svého syna, kterého si tolik miloval? Co je tím důvodem?“

On poté povyprávěl ženě mimořádný sen, který zažil minulou noc, v kterém šest jeho královských synů, odešlo, jakmile se probudil. „Mám být smutný ze ztráty těchto šesti synů nebo ze ztráty jednoho syna? Kvůli čemu mám plakat? Oni byly mé děti ve stavu snění. Tento syn byl mým dítětem ve stavu bdění. Vědomí „Já“, které je přítomno v obou těchto stavech, je skutečné. Všechno ostatní je přechodné a neskutečné.“

Pokud dnes lidé chtějí dosáhnout duchovní blaženosti, musí následovat tři zásady: Zprvu musí vědět, co je třeba vědět. Za druhé, musí se vzdát toho, čeho je třeba se vzdát. Za třetí musí dosáhnout cíle, kterého je třeba dosáhnout. Dodržováním těchto tří, bude realizována blaženost.

Satja Sái Bába, 4. září 1996

Naše pravá přirozenost je blaženost

Co je tím, co bychom měli vědět? Čím je tento svět? Jak dlouho budeme žít? Vidíme mnohé umírat. Přicházení a odcházení se stále děje. Když člověk porozumí pomíjivé přirozenosti tohoto fyzického světa, může uskutečnit blaženost.

Dále, co je tím, co bychom měli opustit? Iluze, skrze kterou považujeme neskutečné za skutečné a skutečné považujeme za neskutečné. Lidé se domnívají, že jsou ve spárech iluze, a tak jsou lapeni utrpením. Utrpení nemá končetiny, kterými by vás mohlo držet. Jste to vy, kteří držíte utrpení. Je to kvůli vaší nevědomosti. Když opustíte tuto nevědomost, zakusíte blaženost.

Co je cílem, kterého máte dosáhnout? Musíte jít zpět ke zdroji, ze kterého jste přišli. Přišli jste z *Atma* a musíte se vrátit k *Atma*. To je tím, co chtějí Upanišady zprostředkovat, když sdělují: „Veď mě od neskutečného ke Skutečnému.“ Kde je pravda, nepravda existuje jako její stín...

Zrození a smrt souvisí s tělem samotným. Vaše Já se nerodí ani neumírá. Co se narodí (tělo) umře. Smrt přináší tělu a ne *Atma*. *Atma* je věčné. To je pravda. Musíte dosáhnout tohoto vědomí proto,

abyste mohli zakusit věčnou blaženost. Pro zkušenost věčné blaženosti, musí jedinec rozvinout pevnou víru v Boha.

Satja Sái Bába, 4. září 1996

Vše se vynořilo z oceánu Pravdy-Vědomí-Blaženosti (sat-čit-ánanda). Pokud si uvědomíte tuto pravdu, pramen blaženosti bude vyvěrat z jezera vaší mysli. Blaženost je výsledkem sjednocení pravdy a vědomí. *Sat* znamená pravda, *čit* znamená vědomí. Když jsou zkombinovány, dávají zakusit blaženost... Blaženost je vaší skutečnou formou.

Satja Sái Bába, 1. srpna 1996

Blaženost je skryta v každém, ale člověk si není vědom této pravdy. Každý by se měl sebevíc snažit projevit svůj vrozený mír. Co je přirozeností této blaženosti? Bůh je vtělením věčné blaženosti, On je absolutní moudrost, za dvojicí protikladů. Přesahuje dualitu. Dokud bude jedinec ponořen v dualitě, do té doby nemůže zakusit blaženost.

Satja Sái Bába, 14. ledna 2005

Touha po blaženosti je nejlepším důkazem naší svaté přirozenosti. Člověk je blaženost; hledá blaženost; blaženost je pro něj blahem. Od té doby, co je Bůh blaženost, je štěstí jednota s Bohem. Nic jiného nemůže dát tuto radost, která je nedotčená čímkoliv, co se stane nebo nestane.

Satja Sái Bába, 25. prosince 1982

Vězte toto a buďte stále šťastní

Buďte stále šťastní a radostní, protože vaší přirozeností je blaženost. Nepotřebujete jít hledat štěstí. Blaženost vyvěrá z *Atma* (Já). Kdekoliv si to přejete, máte to. Štěstí je jednota s Bohem. Proto buďte stále ve společnosti Boha. Jakmile jste ve společnosti Boha, štěstí vás bude následovat jako otrok.

Satja Sái Bába, 1. 1. 2003

Když si člověk stále připomíná, že je vtělením Sat – čit - ánanda (Bytí – vědomí - blaženost), v pravý čas okusí tuto blaženost. (...) Každý by měl usilovat o to, aby projevil blaženost, která je mu přirozená, tím že se bude starat o svoji láskyplnou přirozenost. Mír leží v této blaženosti.

Satja Sái Bába, 25. února 1998

Blaženost, v které je člověk s pevnou moudrostí ponořen, nevyrůstá z vnějších předmětů; taková osoba je nepotřebuje. Blaženost je v každém jako část jeho přirozenosti. Ti, kteří mají čisté vědomí, naleznou nejvyšší blaženost v uvědomění si vlastní reality, *Atma* (Já).

Satja Sái Bába, Gíta Váhiní, kap. 5.

Není zde nic, co by mělo být získáno, až na vědomí, toho, co už tu je. Jednoduše být; to je stav blaženosti, míru, pravdy a lásky.

Satja Sái Bába, 11. května 1971

Stále udržujte vaše myšlenky pevně usazené na božské moci, která naplní vaše srdce blažeností. Boží moc je nekonečná. Čím více rozjímáte o Božství, tím roste víc a víc blaženosti.

Satja Sái Bába, 1. ledna 2003

Otázky:

- Co je tím, co bychom měli vědět?
- Čeho bychom se měli vzdát?
- Co je cíl, kterého máme dosáhnout?
- Proč je radost a štěstí prvotní známkou spirituality?
- Jak si můžeme stále připomínat, že naší pravou přirozeností je blaženost?